

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 21 януари 2020 г.
(OR. en)

8265/09
DCL 1

CRIMORG 52
COPEN 65
EJN 22
EUROJUST 18

ПРЕМАХВАНЕ НА КЛАСИФИКАЦИЯТА

на документ: ST 8265/09 RESTREINT UE/EU RESTRICTED

от дата: 8 април 2009 г.

Ново Публично достъпен

обозначение:

Относно: ДОКЛАД ЗА ОЦЕНКА ОТНОСНО ЧЕТВЪРТИЯ КРЪГ ОТ ВЗАИМНИ
ОЦЕНЯВАНИЯ

„ПРАКТИЧЕСКО ПРИЛАГАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЗАПОВЕД ЗА
АРЕСТ И СЪОТВЕТНИ ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРЕДАВАНЕ МЕЖДУ
ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ“ - ДОКЛАД ЗА БЪЛГАРИЯ

Приложено се изпраща на делегациите текстът на горепосочения документ с премахната класификация.

Текстът на настоящия документ е идентичен с предходната версия.

RESTREINT UE

СЪВЕТ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Брюксел, 8 април 2009 г. (17.04)
(OR. en)

8265/09

RESTREINT UE

CRIMORG 52
COPEN 65
EJN 22
EUROJUST 18

ДОКЛАД ЗА ОЦЕНКА ОТНОСНО
ЧЕТВЪРТНИЯ КРЪГ ОТ ВЗАИМНИ ОЦЕНЯВАНИЯ
„ПРАКТИЧЕСКО ПРИЛАГАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЗАПОВЕД ЗА АРЕСТ И
СЪОТВЕТНИ ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРЕДАВАНЕ МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ“

ДОКЛАД ЗА БЪЛГАРИЯ

RESTREINT UE

СЪДЪРЖАНИЕ

1.	ВЪВЕДЕНИЕ	3
2.	ОРГАНИ И ПРАВНА БАЗА.....	5
3.	ОРГАНИЗАЦИЯ И ПРАКТИКА — КАТО ИЗДАВАЩА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА	8
4.	ОРГАНИЗАЦИЯ И ПРАКТИКА — КАТО ИЗПЪЛНЯВАЩА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА...	15
5.	ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ОБУЧЕНИЕ.....	26
6.	ПЕРСПЕКТИВИ В ОБЛАСТТА НА ПРАВНАТА ЗАЩИТА	28
7.	ЗАКЛЮЧЕНИЯ	29
8.	ПРЕПОРЪКИ	35

ПРИЛОЖЕНИЯ

ПРИЛОЖЕНИЕ А: Програма на посещението	38
ПРИЛОЖЕНИЕ Б: Списък на лицата, с които са проведени срещи	40
ПРИЛОЖЕНИЕ В: Списък на съкращенията	42

RESTREINT UE

1. ВЪВЕДЕНИЕ¹

- 1.1. След приемането на Съвместното действие от 5 декември 1997 г. бе създаден механизъм за оценяване на прилагането и изпълнението на национално ниво на международните задължения за борба срещу организираната престъпност.
- 1.2. След обсъждането на предложението на люксембургското председателство относно темата на четвъртия кръг от взаимни оценявания², на заседанието от 11 юли 2005 г. мултидисциплинарна група „Организирана престъпност“ одобри предложеното заглавие на темата, а именно „Практическо прилагане на европейската заповед за арест и съответни процедура за предаване между държавите-членки“. Освен това, на заседанието на мултидисциплинарна група „Организирана престъпност“ от 11 юли бе договорено председателството на Обединеното кралство да изготви въпросник за оценяване.
- 1.3. В отговор на писмено искане, отправено до делегациите от председателя на мултидисциплинарна група „Организирана престъпност“ на 9 септември 2005 г.³, държавите-членки посочиха експерти със значителен практически опит в работата с европейската заповед за арест.
- 1.4. На заседанието си от 28 октомври 2005 г. мултидисциплинарна група „Организирана престъпност“ одобри въпросника за оценяване за четвъртия кръг от взаимни оценявания. Целите на провежданото оценяване и самият въпросник са изложени в док. 14272/05 CRIMORG 131 COPEN 175 EJM 57 EUROJUST 77.
- 1.5. На същото заседание от 28 октомври 2005 г. мултидисциплинарна група „Организирана престъпност“ разгледа и одобри док. 13824/05 относно преразгледаната последователност на посещенията за оценка. България е двадесет и петата държава-членка, която подлежи на оценка в рамките на четвъртия кръг от оценявания.

¹ Настоящият доклад за оценка в никакъв случай не засяга оценката на Комисията относно цялостния напредък на България в областите на съдебната реформа, борбата срещу корупцията и организираната престъпност в рамките на механизма за сътрудничество и проверка (създаден с Решение на Комисията от 13 декември 2006 г. (C(2006) 6570 окончателен)).

² Док. 9602/05 — Предварителни разисквания относно предложение за провеждане на взаимни оценявания.

³ Док. 6206/06/REV1 — График за 2006 г. и назначаване на експерти.

RESTREINT UE

- 1.6. Изготвянето на оценката бе възложено на следните експерти: г-н Florin Răzvan Radu (правен съветник, Министерство на правосъдието, Румъния), г-н Dušan Kerin, (началник отдел „Международно полицейско сътрудничество“, Министерство на вътрешните работи, Словения) и г-н Peter Seda (прокурор, Staatsanwaltschaft Wien, Австрия). Присъстваха и двама наблюдатели: г-н José Castillo (Евроюст) и г-н Peter Kortenhorst (Европейска комисия), заедно с представители на генералния секретариат на Съвета.
- 1.7. Настоящият доклад бе изготвен от експертния екип със съдействието на секретариата на Съвета въз основа на неговите констатации, направени във връзка с посещението за оценка, проведено от 21 до 24 октомври 2008 г., и на подробните и полезни отговори, предоставени от България по въпросника за оценка.
- 1.8. Докладът разглежда само различията в процедурите при задържане и наказателно преследване, доколкото са налице различни практики при тези две процедури.
- 1.9. Основната цел на експертния екип бе да направи оценка на различните практически процедури, прилагани и следвани от България в качеството ѝ на издаваща и изпълняваща държава-членка, както и оценка на съответните възможности за обучение и за достъп до правна защита преди да направи заключения и да отправи препоръките, които екипът счита за уместни по отношение на средствата, с които европейската заповед за арест и съответстващите ѝ разпоредби за предаване могат да бъдат допълнително оптимизирани и подобрени.

2. ОРГАНИ И ПРАВНА БАЗА

2.1 ОРГАНИ

Българската система от съдилища, разглеждащи наказателни дела, се състои от:

- Върховен касационен съд,
- 5 апелативни съдилища,
- 28 окръжни съдилища,
- 112 районни съдилища,
- 1 военно-апелативен съд и 5 военни съдилища.

В България европейска заповед за арест се издава от съдилищата в хода на съдебното производство. Процедурата и решението за изпълнение на европейска заповед за арест са от компетентността на окръжните съдилища; има само едно ниво на обжалване — пред съответния апелативен съд.

Прокуратурата на България се състои от:

- Главен прокурор,
- 1 Върховна касационна прокуратура,
- 1 Върховна административна прокуратура,
- 5 апелативни прокуратури,
- 28 окръжни прокуратури,
- 112 районни прокуратури,
- 1 военно-апелативна прокуратура и 5 военно-окръжни прокуратури.

Прокуратурата е институция на съдебната власт. Има йерархична структура¹, така че (писмените) заповеди на по-горестоящ по длъжност прокурор са задължителни за подчинените му прокурори, като същият осъществява надзор върху дейността на последните². Върховен орган в Прокуратурата е главният прокурор, който се назначава от Президента на Република България по предложение на Висшия съдебен съвет³. Главният прокурор издава инструкции от общ характер и дава указания относно дейността на прокуратурата.

Що се отнася до европейската заповед за арест, компетентен за нейното издаване в хода на предварителното производство е прокурорът, натоварен с разследването. При осъдителна присъда, европейска заповед за арест се издава от прокурора, отговарящ за изпълнението на влязла в сила присъда.

В Министерство на правосъдието Дирекция „Международно правно сътрудничество и европейски въпроси“ се занимава с въпросите в областта на правната взаимопомощ по гражданскоправни и наказателноправни въпроси. Дирекцията се състои от 26 експерта, като нейните функции са определени в Устройствения правилник на Министерството на правосъдието.

Отново в рамките на Министерството на правосъдието, главна дирекция „Охрана“ отговаря за практическото организиране на предаването на лице от и на България.

¹ Съгласно член 136, параграф 3 от Закона за съдебната власт: „Прокуратурата е единна и централизирана. Всеки прокурор е подчинен на съответния по-горестоящ по длъжност, а всички — на главния прокурор.“

² Член 46, алинея 3 от Наказателно-процесуалния кодекс гласи: „По-горестоящият по длъжност прокурор и прокурорът от по-горестоящата прокуратура може писмено да отмени или измени постановленията на непосредствено подчинените му прокурори. Неговите писмени указания са задължителни за тях. В тези случаи той може и сам да извърши необходимите действия по разследването и други процесуални действия.“ Сходна формулировка: член 143, алинеи 2 и 3 от Закона за съдебната власт.

³ Висшият съдебен съвет е органът, който отговаря за управлението на съдебната власт. Състои се от 25 членове. Председателят на Върховния касационен съд, председателят на Върховния административен съд и главният прокурор са по право членове на Висшия съдебен съвет. Останалите 22 членове се избират за срок от 5 години измежду юристи, които имат най-малко петнадесетгодишен юридически стаж; единадесет от членовете се избират от Народното събрание и единадесет — от органите на съдебната власт. Статутът и компетентността на Висшия съдебен съвет са уредени в Конституцията и в Закона за съдебната власт.

Дирекция „Международно оперативно полицейско сътрудничество“ (наричана оттук нататък ДМОПС) на Министерство на вътрешните работи осъществява международното полицейско сътрудничество. Дирекцията организира обмен на информация и координира полицейските действия на международно равнище; осигурява също така координацията с чуждестранните органи за практическото предаване при екстрадиция и за изпълнение на европейска заповед за арест. ДМОПС включва Единен телекомуникационен център, Национално звено Европол, Звеното SIRENE София и Национално централно бюро „Интерпол“, който се занимава с въпроси, свързани с европейската заповед за арест.

2.2 ПРАВНА БАЗА

- Закон за екстрадицията и Европейската заповед за арест, ДВ бр. 46 от 3 юни 2005 г. (наричан оттук нататък „Законът“), изменен със закони от 25 октомври 2005 г. и 6 юни 2008 г.¹ Съгласно член 66 от него, доколкото Законът не съдържа специални правила, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс (наричан оттук нататък НПК).

Следва да се отбележи, че България не е правила декларация в съответствие с член 35, параграф 1 от Договора за ЕС, с която да признае правомощията на Съда на ЕО да дава преюдициални заключения по отношение на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси.

¹ В края на 2007 г. със заповед на министъра на правосъдието беше създадена работна група от съдии, прокурори и експерти от Министерство на правосъдието, която да направи конкретни предложения за изменение и допълнение на Закона. Причината за това са бяха проблемите, възникнали във връзка с първоначално предвидения в Закона 24-часов срок за временно задържане (вж. глава 4.3 по-долу), както и някои други проблеми, които породиха трудности при практическото прилагане на Закона. В края на февруари 2008 г. предложенията бяха изготвени и внесени по съответния ред в Законодателната комисия на Народното събрание.

3. ОРГАНИЗАЦИЯ И ПРАКТИКА — КАТО ИЗДАВАЩА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

По време на посещението за оценка експертният екип получи данни от архивите на Дирекция „Международно оперативно полицейско сътрудничество“ (ДМОПС). Според получената информация в периода 1 януари 2007 г.—30 септември 2008 г. са регистрирани 238 европейски заповеди за арест. Следва обаче да се отбележи, че тази бройка съответства на случаи, при които европейската заповед за арест е изпратена на ДМОПС или с цел препредаване или за издаване на бюлетин на Интерпол за международно издирване, като няма налична информация относно европейските заповеди за арест, изпратени директно от българските съдебни органи на изпълняващата държава. За същия период ДМОПС е регистрирала 82 случая на предаване на искано от България лице въз основа на европейска заповед за арест и 3 случая на отказ за изпълнение на европейска заповед за арест, издадена от българските органи.

3.1. РЕШЕНИЕ ЗА ИЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА АРЕСТ

Съдебният орган, компетентен да издава европейски заповеди за арест в хода на досъдебното производство, е прокурорът, натоварен с разследването. В хода на съдебното производство компетентен за издаване на европейски заповеди за арест е единствено съдът, който разглежда делото. При осъдителна присъда европейски заповеди за арест се издават от прокурора, отговарящ за изпълнението на влязла в сила присъда.

Няма специална процедура, която да се следва при вземането на решение за издаване на европейска заповед за арест. По принцип европейска заповед за арест се издава при наличие на национална заповед за задържане, международна заповед за арест, присъда с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, и когато има данни, че лицето се намира на територията на друга държава-членка¹, при условие че е достигнат минималния праг на наказание, определени в Рамковото решение относно европейската заповед за арест (наричано оттук нататък „Рамковото решение“).

¹ Въпреки това следва да се отбележи, че съгласно указанията на главния прокурор относно издаването и изпълнението на европейски заповеди за арест, европейска заповед за арест може да бъде издадена и при липса на точни данни, че търсеното лице се намира на територията на друга държава-членка. Вж. глава 3.5 по-долу.

RESTREINT UE

Следва да се отбележи, че съгласно българското законодателство досъдебното производство може да се провежда и в отсъствие на лицето, като е възможно постановяването на задочни присъди за деяния, наказуеми с лишаване от свобода за срок по-малък от пет години . Във връзка с това интервюираните прокурори обясниха, че на практика европейска заповед за арест се издава на фаза досъдебно производство, само ако това е необходимо за приключване на разследването. В резултат на това има сравнително малък брой издадени от прокуратурата европейски заповеди за арест в сравнение с общия брой европейски заповеди за арест, издадени от българските власти (например за окръга на Апелативен съд Пловдив за периода 1 януари 2007 г.—10 октомври 2008 г. от издадените 77 европейски заповеди за арест 71 са свързани с изпълнение на наказание лишаване от свобода).

3.2. ПРОВЕРКА НА ВЪЗМОЖНО СЪЩЕСТВУВАНЕ НА НЯКОЛКО ИСКАНИЯ

Понастоящем в България няма функционираща широкообхватна информационна система относно висящи наказателни производства¹. В случай че съдебните органи желаят да получат информация относно неизпълнени европейски заповеди за арест, издадени за дадено лице, те могат да поискат тази информация от ДМОПС (както е посочено по-горе, може да липсва информация относно предишни европейски заповеди за арест, изпратени директно на изпълняващите органи). Следва обаче да се отбележи, че няма задължително изискване за издаващите съдебни органи да искат тази информация, нито е практика на прокурорите и съдилищата да правят проучване в този смисъл преди издаването на европейска заповед за арест.

По време на посещението в ДМОПС на експертния екип бе обяснено, че при получаване на европейска заповед за арест, издадена от български съдебен орган, е стандартна практика да се направи проверка в базите данни на Интерпол и на Министерство на вътрешните работи дали съществуват предишни европейски заповеди за арест или национални искания за издирване на лицето. При наличие на неизпълнена европейска заповед за арест или национално искане за издирване на лицето, ДМОПС се свързва с компетентните съдебни органи с цел по-нататъшна координация. Във връзка с това следва да се отбележи, че когато срещу дадено лице се водят наказателни производства от различни съдилища/прокуратури, не е възможно да се издаде единна и унифицирана европейска заповед за арест.

¹ Според предоставената информация в началото на 2009 г. следва да влезе в експлоатация единна за съдилищата система за управление на делата. Експертният екип не бе в състояние да направи оценка на потенциалното въздействие на тази система върху разглеждането на европейските заповеди за арест.

RESTREINT UE

По време на посещението във Върховна касационна прокуратура експертният екип бе информиран, че така наречената интегрирана информационна система е в процес на разработка, което ще позволи на прокурорите да получават информация по тези въпроси. Това е свързано със задължението на членовете на националната прокурорска мрежа (създадена през 2007 г.) да наблюдават публикуването на информация относно европейски заповеди за арест в тази система, и задължението на окръжните прокуратури да създадат отделен регистър за въпроси, свързани с европейската заповед за арест, което е наложено от наскоро издадено указание от главния прокурор относно издаването и изпълнението на европейските заповеди за арест (септември—октомври 2008 г.).

3.3. ПОПЪЛВАНЕ НА ФОРМУЛЯРА

Изготвянето на европейската заповед за арест се извършва от компетентния издаващ орган. За издаване на европейската заповед за арест се използва формулярът, поместен в приложението към Закона , който съответства на предвидения в Рамковото решение.

С финансовата подкрепа на Висшия адвокатски съвет Министерство на правосъдието публикува под формата на книжка Европейски наръчник за издаване на европейска заповед за арест и го разпространи сред всички юристи, участващи в процедурата по издаване на европейски заповеди за арест. Въпреки това няма изчерпателни насоки или наръчници, пригодени към българската система, които да улесняват използването на европейската заповед за арест от практикуващите юристи. Прокурорите могат да искат съдействие от националната прокурорска мрежа и от отдел „Международно правно сътрудничество“ на Върховна касационна прокуратура. Във връзка с това, малко преди посещението за оценка главният прокурор издаде указание, според което при съставянето на европейската заповед за арест прокурорите трябва да си сътрудничат с местното звено за връзка на националната прокурорска мрежа.

По време на срещите не бяха докладвани постоянни проблеми във връзка с формуляра за издаване на европейска заповед за арест или конкретно поле от него, освен трудностите, свързани с попълването на поле „(е)“ за случаи, при които европейската заповед за арест се издава за няколко престъпления.

3.4. ПРЕВОД НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЗАПОВЕД ЗА АРЕСТ

Преводът на европейската заповед за арест се осигурява от издаващия орган. Преводите могат да бъдат получени чрез Върховна касационна прокуратура в рамките на много кратък период от време. Тази услуга, предоставяна от частна фирма въз основа на рамков договор, може да се ползва от прокуратурата, но не и от съдилищата¹.

Европейските заповеди за арест се издават от българските органи на български език. По правило европейските заповеди за арест се превеждат след уведомление, че исканото лице е арестувано в друга държава-членка. Преводът се прави предварително само ако е известно местонахождението на исканото лице.

Във връзка с това не бяха докладвани особени проблеми.

3.5. ПРЕДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЗАПОВЕД ЗА АРЕСТ

За предаването на европейската заповед за арест на компетентния орган в изпълняващата държава-членка е отговорен издаващият прокурор или съд.

Издаващият орган разполага с голяма свобода на преценка при определяне на средствата за предаване. В Закона² изрично е предвидена възможността да се използва факс, електронна поща или друг надлежно защитен начин, при който получаващият орган може да установи автентичността на европейската заповед за арест, както и чрез органите на Интерпол, Шенгенската информационна система (ШИС) и телекомуникационната система на Европейската съдебна мрежа. Европейските заповеди за арест могат да се предават и чрез Министерство на правосъдието³. Изглежда, че на практика в повечето случаи се използват каналите на Интерпол. Според предоставената информация за тази цел в редица случаи се търси съдействие от националния член на Евроюст.

¹ Според получената информация, за превод на европейските заповеди за арест и свързаните с тях документи отделните съдилища използват избрана от тях преводаческа агенция; при необходимост, Министерството на правосъдието също предоставя помощ.

² Член 57, алинея 5 във връзка с член 38а.

³ В док. 17078/06 — Декларации на България в контекста на прилагането на европейската заповед за арест във връзка с Рамково решение 584/ПВР от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки — се посочва: „Декларация съгласно член 7. Централният орган, определен от България да подпомага съдебните органи, е министърът на правосъдието... Централният орган е компетентен да препраща европейски заповеди за арест, издадени от български съдебни органи, ако последните нямат възможност да ги предадат директно на чуждия изпълняващ съдебен орган, или ако изпълняващата държава-членка е определила министерството на правосъдието за получаващ орган.“

RESTREINT UE

Трудностите при определяне на компетентния орган в изпълняващата държава се преодоляват чрез използване на Европейската съдебна мрежа „Атлас“ или със съдействието на звената за контакти на Европейската съдебна мрежа, Министерството на правосъдието или Интерпол. Във връзка с това по време на разговорите стана ясно, че българските съдебни органи са запознати с възможностите на уебсайта на Европейската съдебна мрежа.

Ако местонахождението на исканото лице в рамките на ЕС не е известно, се изпраща копие от европейската заповед за арест на ДМОПС — НЦБ „Интерпол“, което, след като направи обичайните проверки, изготвя официално искане за международно издирване и го разпространява чрез каналите на Интерпол. В тези случаи европейската заповед за арест и нейният превод се предават на компетентния изпълняващ орган, съгласно описаната по-горе процедура, след уведомление, че исканото лице е задържано. Във връзка с това следва да се отбележи, че в указанията на главния прокурор относно издаването и изпълнението на европейските заповеди за арест се разграничават две ситуации: i) когато няма данни, че търсеното лице се намира на територията на Европейския съюз, прокурорът трябва да изпрати на Върховна касационна прокуратура проект за молба за международно издирване и проект за молба за временно задържане под стража (член 16 от Европейската конвенция за екстрадиция), заедно с европейската заповед за арест, предвид възможността съответното лице да бъде задържано на територията на друга държава-членка; ii) при наличие на такива данни копие от европейската заповед за арест се изпраща на ДМОПС с цел издаване на бюлетин на Интерпол за международно издирване.

3.6. ВЪПРОСИ, ПОСТАВЕНИ ОТ ИЗПЪЛНЯВАЩИ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ И ИЗПОЛЗВАНИ КАНАЛИ ЗА КОМУНИКАЦИЯ

Не бяха докладвани конкретни проблеми. Според предоставената информация трудностите, възникнали с други държави-членки във връзка с адекватността на европейската заповед за арест или начина на попълване на формуляра, биха могли да бъдат преодолені посредством преки контакти между компетентните съдебни органи.

3.7. ИСКАНИЯ ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ, ОТПРАВЕНИ ОТ ИЗПЪЛНЯВАЩИТЕ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ

Българските власти не са регистрирали конкретни трудности, свързани с превода или други проблеми, в случаите, при които изпълняващата държава иска допълнителна информация. Законът по прилагането¹ изрично предвижда, че българският издаващ орган предоставя необходимите данни и информация по искане на изпълняващия орган. Според отговорите на въпросника относно европейската заповед за арест, когато възникне специфична необходимост естеството на тези искания да се обсъди с изпълняващите органи, се търси съдействието на Евроюст посредством националния член на България.

3.8. ПРАВЕН РЕЖИМ, УРЕЖДАЩ ВРЪЩАНЕТО НА СОБСТВЕНИ ГРАЖДАНИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПОСТАНОВЕНА ПРИСЪДА

Няма специален режим, уреждащ връщането на граждани на изпълняващите държави-членки, когато България е издаваща държава-членка. Като отбелязват, че нямат опит с подобни случаи, интервюираните длъжностни лица изразиха мнение, че този въпрос е уреден в Конвенцията на Съвета на Европа за трансфер на осъдени лица от 1983 г., както и че издаващият орган е този, който трябва да предприеме необходимите мерки във връзка с това².

¹ Член 58.

² Експертният екип отбелязва, че съгласно член 25 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз (публикувано по време на изготвянето на настоящия доклад): „*Без да се засягат разпоредбите на Рамково решение 2002/584/ПВР, разпоредбите на настоящото рамково решение се прилагат mutatis mutandis, доколкото са съвместими с разпоредбите на това рамково решение, към изпълнението на наказанията в случаи, когато ... действайки съгласно член 5, параграф 3 от това рамково решение, тя (държава-членка) е поставила условие за последващо връщане на осъденото лице в съответната държава за изтърпяване на наказанието, за да се избегне възможността съответното лице да остане ненаказано.*“

Съгласно член 26 „Отношение с други споразумения и договорености“ от същото рамково решение: „*1. Без да се засяга изпълнението им от страна на държавите-членки и трети държави, както и временното им прилагане в съответствие с член 28, от 5 декември 2011 г. настоящото рамково решение заменя съответните разпоредби на следните конвенции, приложими към отношенията между държавите-членки: – Европейската конвенция за трансфер на осъдени лица от 21 март 1983 г. и допълнителния протокол към нея от 18 декември 1997 г....*“

3.9. ПРЕДАВАНЕ НА МАЛОЛЕТНИ ЛИЦА И СЪОТВЕТНИ ГАРАНЦИИ

Към момента на провеждане на посещенията за оценка не бяха регистрирани случаи, касаещи малолетни лица.

3.10. КОМУНИКАЦИИ С ИЗПЪЛНЯВАЩАТА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Експертният екип бе уведомен, че е общо установена практика българските издаващи органи да установяват преки канали за комуникация с изпълняващите органи, по телефон или електронна поща. Когато възникнат трудности или се поставя специфичен въпрос и двустранната комуникация е неуспешна, се осъществяват контакти чрез Интерпол, националния член на Евроюст, Европейската съдебна мрежа или Министерство на правосъдието.

Органите, с които бяха организирани срещи по време на посещенията за оценка, отбелязаха, че нивото на комуникация относно напредъка на процедурата по издаване на европейска заповед за арест е като цяло незадоволително, и че изпълняващите органи рядко подават информация по собствена инициатива относно забавяния в процеса на изпълнение.

3.11. МЕХАНИЗЪМ НА ПРЕДАВАНЕ (ВКЛЮЧИТЕЛНО ВРЕМЕННО ПРЕДАВАНЕ) НА ИСКАНИ ЛИЦА

След като изпълняващият орган уведоми относно решението за изпълнение на европейската заповед за арест, копие от уведомлението се изпраща на Върховна касационна прокуратура, която от своя страна се обръща към ДМОПС с цел установяване заедно с компетентните органи в изпълняващата държава-членка на дата и място за предаване на исканото лице. ДМОПС, заедно с главна дирекция „Охрана“ (Министерство на правосъдието), и въз основа на постановление на Върховна касационна прокуратура, организира приемането на съответното лице. ДМОПС осигурява координацията с чуждите длъжностни лица, докато главна дирекция „Охрана“ (Министерство на правосъдието) отговаря за практическите условия на предаването. Длъжностни лица от двата органа участват в ескортирането на лицето¹.

¹ Съгласно събраната информация, функциите на ДМОПС—Интерпол, свързани с предаването на лица по силата на европейска заповед за арест са следните:

- определяне на датите за предаване или приемане и изискване на необходимите документи съгласно закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест;
- установяване на пряк контакт с Министерство на външните работи, в случай че е необходимо дипломатическо съдействие в чужбина;
- получаване и изпращане на документите, необходими за самото предаване на лицето;
- участие, заедно с главна дирекция „Охрана“ на Министерство на правосъдието, в ескортирането на лицето, което се предава или приема по силата на европейска заповед за арест.

RESTREINT UE

Според предоставената информация, за да влезе на територията на България, на исканото лице трябва да се предоставят валидни документи за пътуване. При необходимост българските власти издават (временни) документи за пътуване или за тази цел се установява контакт с чуждестранни консулски служби.

По този въпрос не бяха сигнализирани проблемни въпроси.

3.12. КОНКУРЕНЦИЯ МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА АРЕСТ И МОЛБА ЗА ЕКСТРАДИЦИЯ. ПРЕДАВАНЕ НА ТРЕТА ДЪРЖАВА

Към момента на посещението за оценка не бяха регистрирани случаи на конкуренция между европейска заповед за арест и молба за екстрадиция. Не бяха докладвани проблеми, свързани с предаване на трета държава/екстрадиция.

3.13. РАЗХОДИ

Не бяха докладвани трудности в този смисъл.

3.14. РАЗНИ

Съпътстващи престъпления

В Закона няма разпоредба, която изрично да позволява добавянето на съпътстващи престъпления при издаването на европейска заповед за арест. Въз основа на това интервюираните органи бяха на мнение, че престъпления, които не отговарят на минималния праг за наказание, не могат да бъдат включени в европейска заповед за арест.

4. ОРГАНИЗАЦИЯ И ПРАКТИКА — КАТО ИЗПЪЛНЯВАЩА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Според предоставената по време на посещението информация, през 2007 г. България е получила 166 европейски заповеди за арест, от които 112 са довели до ефективно предаване на исканите лица, а 11 са били отказани.

През 2008 г. (до 17 октомври) България е получила 129 европейски заповеди за арест, предала е 61 лица, а в 10 случая е отказала да изпълни европейска заповед за арест¹.

¹ В глава 4.7 по-долу е предоставена подробна информация относно основанията за отказ.

4.1. ПРОЦЕДУРИ ПО ПОЛУЧАВАНЕ

Съгласно Закона европейска заповед за арест може да бъде предадена на България чрез Интерпол, ШИС или телекомуникационната система на Европейската съдебна мрежа¹. Ако е известно, че исканото лице се намира на определено място на територията на България, европейската заповед за арест може да бъде предадена директно на съда, компетентен да вземе решение по предаването на исканото лице².

В случаите на директно предаване, европейската заповед за арест, заедно с нейния превод на български език, може да бъде изпратена на компетентния съд в писмена форма, по факс, електронна поща или друг надлежно защитен начин, при който получаващият орган може да установи автентичността на европейската заповед за арест³. В случай на трудности, европейската заповед за арест може да бъде изпратена на съда и чрез Министерство на правосъдието⁴. Според предоставената информация това е установена практика в случаи, при които европейската заповед за арест е получена по факс или електронна поща, с цел съдията да се свърже незабавно с издаващия орган по телефон, факс или електронна поща (при необходимост с помощта на устен преводач), за да провери дали европейската заповед за арест е издадена от посочения в нея орган.

¹ Член 38а, алинея 1. Към момента на посещението за оценка България не участваше в ШИС, а телекомуникационната система на Европейската съдебна мрежа не беше влязла в експлоатация.

² Член 38а, алинея 2 от Закона.

³ Член 38а, алинея 1 от Закона .

⁴ В док. 17078/06 — Декларации на България в контекста на прилагането на европейската заповед за арест във връзка с Рамково решение 584/ПВР от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки — се посочва: „Декларация съгласно член 7. Централният орган, определен от България да подпомага съдебните органи, е министърът на правосъдието...Централният орган е компетентен да получава европейски заповеди за арест, издадени от съдебен орган в друга държава-членка на Европейския съюз и да ги препраща на българските изпълняващи съдебни органи, ако издаващите съдебни органи не успеят да предадат европейската заповед за арест директно на българския изпълняващ съдебен орган...“

RESTREINT UE

На практика Интерпол е стандартният канал за получаване на искания за предаване въз основа на европейска заповед за арест. В такива случаи полицията, след задържането наисканото лице, трябва незабавно да уведоми компетентния окръжен прокурор и да муизпрати съпътстващите документи (обикновено бюлетина на Интерпол за международноиздирване и изпратената по факс европейска заповед за арест, обикновено на езика наиздаващата държава-членка). Ако европейската заповед за арест и/или нейният превод набългарски език не са налични, на свой ред прокурорът трябва да уведоми издаващатадържава, която ги изпраща най-късно преди изтичане на срока за задържане, установен отпрокурора (72 часа: вж. глава 4.3 по-долу)¹. Прокурорът предава на съда полученатаевропейска заповед за арест и нейния превод.

При срещите със съдебните органи в София и Пловдив стана ясно, че макар и това да не еизрично предвидено в Закона, е установена практика да се изисква оригиналната европейсказаповед за арест или заверен препис от нея, за да се постанови решение по нейнотоизпълнение, поне в случаите на предаване на европейската заповед за арест чрез Интерпол.

4.2. РАЗСЛЕДВАНИЯ ОТНОСНО МЕСТОНАХОЖДЕНИЕТО НА ИСКАНОТО ЛИЦЕ

При получаване на европейска заповед за арест/уведомление въз основа на европейсказаповед за арест, служителите на ДМОПС — НЦБ „Интерпол“ извършват проверка в базитеданни на Министерство на вътрешните работи и в другите налични бази данни,администрирани от различни национални агенции, за да проверят местонахождението наисканото лице, както и дали срещу него има образувани наказателни производства вБългария. Някои от тези бази данни са директно достъпни за ДМОПС — НЦБ „Интерпол“,докато други не са (напр. регистърът за съдимост). При съвпадение досието се предава наместните полицейски органи, които да извършат допълнителни проверки и да пристъпят къмзадържане наисканото лице. В противен случай, след като ДМОПС — НЦБ „Интерпол“провери, че искането за предаване въз основа на европейска заповед за арест съдържа всичкинеобходими данни, в националната база данни за издирвани лица се вписва уведомление.

Ако европейската заповед за арест е изпратена директно на окръжния съд, то последниятизпраща до полицията искане за проверка на местонахождението и постановява задържането наисканото лице.

¹ Член 42, алинея 4 от Закона.

RESTREINT UE

4.3. ПРОЦЕДУРИ ЗА ЗАДЪРЖАНЕ/ПЪРВО СЪДЕБНО ЗАСЕДАНИЕ

В случая могат да се разграничат две положения:

i) Когато европейската заповед за арест е изпратена директно на компетентния окръжен съд, последният, след като провери, че са спазени изискванията по член 36 и член 37 от Закона (посочените разпоредби съответстват на предвидените в член 2 и член 8 от Рамковото решение), разпорежда на полицията задържането на исканото лице за срок до 72 часа¹. След като исканото лице се яви пред съда, то последният е длъжен *ex officio* да се произнесе незабавно по налагането на мярка за неотклонение задържане под стража в открито заседание с участието на прокурор, на исканото лице и на неговия защитник².

ii) При случаи, различни от посочените в предходния параграф, полицията може директно да пристъпи към задържане на исканото лице въз основа на европейската заповед за арест /обявление за издирване. Информацията за ареста и съответните придружаващи документи се изпращат незабавно на компетентния прокурор, който в срок до 24 часа от ареста може да постанови задържане на лицето за допълнителен срок до 72 часа. При необходимост прокурорът се свързва с издаващия орган, който изпраща европейската заповед за арест и/или нейния превод на български език, както и с ДМОПС — НЦБ „Интерпол“, за да получи пръстови отпечатаци или всяка друга информация, необходима за установяване на самоличността на исканото лице. В рамките на посочения по-горе срок от 72 часа прокурорът трябва да представи пред окръжния съд искане за налагане на мярка за неотклонение задържане под стража, заедно с европейската заповед за арест и нейния превод на български език. Съдът се произнася незабавно по искането на прокурора в открито заседание, съгласно описаното по-горе³. Ако европейската заповед за арест или нейният превод не са представени в предвидения срок до 72 часа, лицето се освобождава, въпреки че няма пречка то да бъде повторно задържане след получаване на документите.

Лицето може да обжалва решението на окръжния съд за налагане на мярка за неотклонение пред съответния апелативен съд. То може също, в хода на производството, да подаде молба пред окръжния съд мярката за неотклонение да бъде заменена с по-лека мярка. Въпреки това, според информацията, получена по време на интервютата, на практика освобождаването под гаранция не се използва при производства въз основа на европейска заповед за арест.

¹ Член 42, алинея 1 от Закона.

² Член 43, алинеи 1 и 3 от Закона.

³ Член 43, алинея 3 от Закона.

RESTREINT UE

4.4. ФОРМУЛЯР НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЗАПОВЕД ЗА АРЕСТ И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРЕРАЗГЛЕЖДАНЕ. ИСКАНИЯ, И ОТГОВОРИ ПО ТЯХ, ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ/ПОЯСНЕНИЯ

Формата и съдържанието на формуляра се преценяват единствено от окръжния съд. Дори при случаи, когато европейската заповед за арест е предадена на съда от прокурора, последният не прави предварителни оценки, нито е оправомощен да изисква от издаващия орган допълнителна информация.

Съгласно Закона, във всеки момент от производството окръжният съд може да изиска допълнителна информация, като определи срок за получаването ѝ (производството не се прекъсва), както и да приема информация, предоставена по собствена инициатива от издаващата държава¹. Апелативният съд има същите правомощия.

Исканията за допълнителна информация следва да бъдат съставени на езика на издаващата държава, но самата допълнителна информация трябва да бъде предоставена на български език. Исканията се изпращат по считания за подходящ начин, като се дава приоритет на преките контакти, въпреки че, когато е целесъобразно, информацията може да се изиска чрез Министерство на правосъдието или Интерпол. Според българските власти, когато отговорът се бави, винаги се изпраща напомнително писмо.

Що се отнася до най-честите основания за такива искания, българските власти докладваха за случаи във връзка с предоставянето на гаранцията по член 5, параграф 1 от Рамковото решение, както и за неправилно описание на престъпленията и лошо качество на преводите.

В отговорите по въпросника относно европейската заповед за арест се дава информация относно два конкретни случая, при които европейската заповед за арест не е била изпълнена поради факта, че издаващите органи не са предоставили необходимата информация относно правото на исканото лице да подаде молба за повторно разглеждане на делото (Румъния) и относно решението, на което се основава европейската заповед за арест (Унгария).

4.5. РЕШЕНИЕ ЗА ПРЕДАВАНЕ

Решението за предаване се постановява от окръжния съд, на чиято територия се намира или пребивава исканото лице.

¹ Член 44, алинея 4.

RESTREINT UE

Делото се гледа от окръжния съд в 7-дневен срок от задържането в открито заседание с участието на прокурор, на исканото лице и на неговия защитник¹. Съгласно закона съдът трябва незабавно да постанови решението си. При постановяване на решение за предаване на исканото лице, съдът има законово задължение да наложи мярка за неотклонение задържане под стража на исканото лице. Решението на окръжния съд подлежи на обжалване от исканото лице, от неговия защитник или от прокурора пред съответния апелативен съд в 5-дневен срок². Решението на апелативния съд е окончателно.

Процедурата е малко по-различна, когато исканото лице изрази съгласие за предаване³. По време на производството относно налагането на мярка за неотклонение съдът трябва да запознае исканото лице с правото му да изрази съгласие за предаване и последиците от това. По-късно, в хода на съдебното производство относно изпълнението на европейската заповед за арест, съдът трябва да запознае отново исканото лице с правото му да изрази съгласие за предаване и да се откаже от прилагане на принципа на особеността, както и с последиците от тези действия. Исканото лице може да изрази съгласие за предаване само в хода на съдебното производство относно предаването и може да го оттегли в тридневен срок от даването му. Когато исканото лице оттегли съгласието за предаване, производството продължава по реда на предходния член. В противен случай съдът постановява решение в 7-дневен срок от изтичането на срока за оттегляне на съгласието. Трябва да се отбележи, че съгласието за предаване не засяга спазването на разпоредбите на член 36 (който съответства на член 2 от Рамковото решение по отношение на обхвата на европейската заповед за арест), член 41 (съответстващ на член 5 от Рамковото решение, относно гаранциите, предоставени от издаващата държава-членка, в особени случаи) и член 39 (съответстващ на член 3 от Рамковото решение, относно случаите, при които не се допуска изпълнение на европейска заповед за арест) от Закона, като при разглеждане на делото съдът трябва да провери дали някой от тези членове е приложим. В тези случаи решението на окръжния съд не подлежи на обжалване.

¹ Член 44, алинеи 1 и 5 от Закона.

² Член 44, алинея 6 и член 48.

³ Член 45 от Закона по прилагането.

RESTREINT UE

Съгласно българското законодателство окръжният съд уведомява незабавно издаващия орган (обикновено с изпратено по факс писмо, преведено на официалния език на издаващата държава), Върховна касационна прокуратура и Министерство на правосъдието (със заверен препис от решението) за влязло в сила решение за изпълнение на европейската заповед за арест, независимо от неговото съдържание (изпълнение/отказ)¹.

При проведените срещи бяха отправени критики по отношение на 7-дневния срок за насрочване на съдебно заседание относно предаването, който започва да тече от момента задържането. Интервюираните съдебни органи отбелязаха, че понякога този срок е прекалено кратък за установяване на контакт с издаващия орган, когато е необходима допълнителна информация, особено в случаите, когато европейската заповед за арест не е изпратена директно на съда (по принцип в такъв случай не се образува съдебно производство по-рано от 4 дни след задържането: вж. глава 4.3 по-горе).

Също така изглежда, че няма единно тълкуване по въпроса дали съгласието за предаване предполага автоматичен отказ от прилагане на принципа на особеността или, напротив, тези въпроси трябва да се разглеждат поотделно. Според експертния екип този въпрос следва да се изясни в интерес по-специално на исканото лице.

¹ Член 53, алинеи 1 и 2 от Закона.

RESTREINT UE

4.6. ОТКАЗ ЗА ПРЕДАВАНЕ

Както вече бе посочено, България е отказала изпълнение на европейска заповед за арест съответно в 11 случая през 2007 г. и в 10 случая (до 17 октомври) през 2008 г. Следната таблица съдържа подробни данни относно основанията за отказ за изпълнение съгласно предоставената информация.

ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКАЗ	Брой случаи	
	2007 г.	2008 г. (до 17 октомври)
Деяние, което не съставлява престъпление по българското законодателство (член 36, алинея 2)	1	-
Непълнота на европейската заповед за арест (член 37, алинея 1) — Няма данни относно решението, на което се основава европейската заповед за арест	1	-
Исканото лице е с влязла в сила присъда на български съд (член 39, алинея 2)	-	1
За същото престъпление е образувано производство в Република България (член 40, алинея 1) ¹	4	4
Български гражданин — Изпълнение (член 40, алинея 4)	3	-
Териториалност (член 40, алинея 5)	-	1
Задочно постановена присъда, ако издаващият орган не дава достатъчно гаранции за повторно разглеждане на делото (член 41, алинея 1)	1	-
Наказание доживотен затвор или мярка, изискваща доживотно задържане (член 41, алинея 2)	-	2
Български граждани — Наказателно преследване ако издаващият орган не дава достатъчно гаранции за връщане (член 41, алинея 3)	1	2
ОБЩО	11	10

Изброените в Закона основания за отказ са в съответствие с Рамковото решение. Не бяха установени проблеми във връзка с тези разпоредби или с практическото им прилагане.

¹ Понастоящем член 40, алинея 1 от Закона по прилагането, изменен със Закон № 52/2008 от 6 юни 2008 г., гласи: „Окръжният съд може да откаже изпълнение на Европейска заповед за арест, когато: 1. преди получаването на заповедта за престъплението, за което е издадена, лицето е привлечено като обвиняем или е подсъдим в Република България;“ В предходния си вариант разпоредбата гласеше: „Окръжният съд може да откаже изпълнение на Европейска заповед за арест, когато: 1. за престъплението, за което е издадена заповедта, лицето е привлечено като обвиняем от български съдилища“.

4.7. ПРОЦЕДУРИ ЗА ОБЖАЛВАНЕ И ТЯХНОТО ВЛИЯНИЕ ВЪРХУ СРОКОВЕТЕ

Както бе посочено по-горе, решението на окръжния съд за изпълнение на европейска заповед за арест подлежи на обжалване пред съответния апелативен съд, с изключение на случаите, в които исканото лице е изразило съгласие за предаване.

Жалбата може да се подаде от съответното лице или от неговия защитник в 5-дневен срок от публикуването на решението на окръжния съд. Решението подлежи на проверка от апелативния съд по протест на прокурора в същия срок. Съгласно Закона жалбата и протестът се разглеждат в 5-дневен срок от постъпването им в съда. Решението на апелативния съд е окончателно.

Сроковете по Закона съответстват на Рамковото решение; те включват изрично срока, необходим за постановяване на окончателното решение в случай на обжалване¹. Ако тези срокове не са спазени, съответният окръжен съд има законово задължение да уведоми Евроюст².

Според предоставената информация в повечето случаи българските съдилища са били в състояние да спазят установените срокове. В окръг Пловдив са регистрирани 3 случая, при които неспазването на сроковете не е било докладвано на Евроюст.

4.8. СОБСТВЕНИ ГРАЖДАНИ, ЗАДЪРЖАНЕ НА МАЛОЛЕТНИ ЛИЦА И ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С ПРЕДАВАНЕТО

Собствени граждани

България е предвидила разпоредби, които прилагат както член 4, параграф 6, така и член 5, параграф 3 от Рамковото решение. Първият от посочените членове е транспониран за случаи, при които изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано, докато според формулировката на Закона е задължително да се представят гаранции за връщане при наказателно преследване. Тези разпоредби се прилагат както за собствени граждани, така и за лица, които живеят или са постоянно пребиваващи в Република България.

¹ Член 48 и член 49 от Закона.

² Член 49, алинея 2 от Закона.

RESTREINT UE

Колкото до случаите на привеждане в изпълнение на наказанието лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане, член 40, алинея 4 от Закона съответства на разпоредбите на член 4, параграф 6 от Рамковото решение. Процедурата по привеждане в изпълнение на наказанието, наложено в издаващата държава-членка, е уредена в член 44, алинеи 8—11. Съгласно посочените разпоредби, при отказ за изпълнение на европейска заповед за арест на тези основания окръжният съд привежда в изпълнение постановената от чужд съд присъда лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане. След като решението на съда влезе в сила, препис от него се изпраща на компетентната окръжна прокуратура, която от своя страна се свързва с издаващия орган, който да изпрати заверен препис от решението, въз основа на което е издадена европейската заповед за арест. При получаването на преписа прокурорът трябва да представи искане пред съответния окръжен съд за изпълнение на постановената от чужд съд присъда по реда на член 457, алинеи 2—5 от НПК. Според тази процедура постановената от чужд съд присъда е обвързваща по отношение на наказанието, което да се наложи, въпреки че не може да надвишава максималното наказание за същото престъпление по българското законодателство¹.

При проведените срещи бе отбелязано, че няма показатели или най-добри практики, които съдилищата да използват при прилагане на член 40, алинея 4 от Закона. Ето защо, целесъобразността на отказа за изпълнение на европейска заповед за арест на това основание се преценява в светлината на обстоятелствата на всеки отделен случай.

Що се отнася до случаите на наказателно преследване, Законът не съдържа специфични разпоредби относно процедурата за изпълнение на присъдата, постановена в издаващата държава-членка. Според интервюираните длъжностни лица този въпрос се урежда от разпоредбите на НПК за трансфер на осъдени лица, съгласно които решението за изменение на присъдата трябва да се вземе в съответствие с процедурата, предвидена в Конвенцията на Съвета на Европа от 1983 г.²

¹ Експертният екип отбелязва, че съгласно член 25 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз: „Без да се засягат разпоредбите на Рамково решение 2002/584/ПВР, разпоредбите на настоящото рамково решение се прилагат *mutatis mutandis*, доколкото са съвместими с разпоредбите на това рамково решение, към изпълнението на наказанията в случаи, когато държава-членка се задължава да изпълни наказание съгласно член 4, параграф 6 от това рамково решение, ... за да се избегне възможността съответното лице да остане ненаказано.“

² Вж. бележка под линия 3.8.

RESTREINT UE

Предаване на малолетни лица

Според предоставената информация досега няма трудности в това отношение. Въпреки това, във връзка с европейската заповед за арест някои длъжностни лица повдигнаха въпроса относно необходимостта от специфична нормативна уредба на равнище Европейски съюз по въпроси, свързани с малолетни лица.

4.9. ПРИНЦИП НА ОСОБЕНОСТТА

Не бяха докладвани трудности в това отношение.

4.10. ПРЕДАВАНЕ НА ТРЕТА ДЪРЖАВА

Към момента на посещението за оценка не бяха регистрирани случаи на предаване на трета държава/екстрадиция след предаване въз основа на европейска заповед за арест.

4.11. ВРЕМЕННО ПРЕДАВАНЕ/ПРЕДАВАНЕ ПОД УСЛОВИЕ

Разпоредбите на Закона по този въпрос¹ съответстват на разпоредбите на член 24 от Рамковото решение. Съгласно българското законодателство в хода на съдебното производство относно изпълнението на европейска заповед за арест съдът разглежда *ex officio* дали има основания за отлагане на изпълнението или за условно изпълнение на заповедта².

Що се отнася до практическия опит, българските власти докладваха за един случай с Нидерландия, при който са възникнали трудности при определянето на механизма на процедурата. Според предоставената информация, благодарение на бързата намеса на Евроюст е постигнато писмено споразумение по условията на временното предаване.

4.12. МЕХАНИЗЪМ НА ПРЕДАВАНЕ НА ИСКАНИ ЛИЦА

Както бе посочено по-горе, окръжният съд е длъжен незабавно да уведоми Върховна касационна прокуратура за подлежащото на изпълнение решение за изпълнение на европейската заповед за арест с оглед на предаването на исканото лице. Механизмът на предаване на исканото лице, когато България е изпълняваща държава, е сходен на описания по-горе във връзка със случаи, при които България е издаваща държава (вж. глава 3.11).

¹ Член 52.

² Член 44, алинея 6 от Закона.

Не бяха регистрирани случаи на неспазване на задължителните срокове за предаване. Не бяха докладвани периодично възникващи проблеми във връзка с логистиката.

4.13. МЕХАНИЗЪМ НА ПРЕДАВАНЕ НА ВЕЩИ

Разпоредбите на Закона са в съответствие с Рамковото решение. Не бяха докладвани проблеми в този смисъл.

4.14. КОНКУРЕНЦИЯ МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА АРЕСТ И МОЛБА ЗА ЕКСТРАДИЦИЯ

Експертният екип отбеляза несъответствия между Закона и Рамковото решение, доколкото при описване на обстоятелствата, които се преценяват при вземане на решение по въпроса, Законът се позовава на „*датите на постъпване на европейските заповеди за арест*“, докато Рамковото решение говори за „*датите на заповедите за арест*“.

Регистриран е един случай на конкуренция на европейски заповеди за арест, при който не са възникнали проблеми.

4.15. РАЗХОДИ

Към момента на посещението за оценка не бяха регистрирани практически или правни проблеми, свързани със заплащането на разходите.

4.16. РАЗНИ

Предаване за съпътстващи престъпления

В Закона по прилагането няма разпоредби по този въпрос. Според интервюираните длъжностни лица от Министерство на правосъдието това води до вземане на решение по усмотрение на съда. Следва обаче да се отбележи, че не са регистрирани подобни случаи.

5. **ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ОБУЧЕНИЕ**

Националният институт на правосъдието (НИП) осигурява обучение за съдии, прокурори, следователи и друг съдебен персонал. Националният институт на правосъдието е независимо юридическо лице, но поддържа тесни взаимоотношения с Висшия съдебен съвет и Министерство на правосъдието, като и двата органа са представени в неговия управителен съвет.

RESTREINT UE

Организира се начално и текущо обучение на магистрати; началното обучение е задължително, докато текущото е факултативно.

По отношение на европейската заповед за арест се предлага обучение по право на ЕС в рамките на програмата за начално обучение, което включва 3-часов модул в тази област. През 2004—2005 г. в рамките на проект за техническо сътрудничество с Европейския институт по публична администрация (EIPA) — Люксембург, Министерството на външните работи на Люксембург и програма MATRA са били организирани серия от курсове за подготовка на обучители в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. В резултат на това е създадена група от обучители и е разработен образователен модул по тези въпроси (което включва и европейската заповед за арест), който се предлага като специализиран курс по право на ЕС в рамките на програмата за текущо обучение на НИП. В периода 2006—2008 г. Националният институт на правосъдието е организирал няколко семинара по въпросите на европейската заповед за арест (5 семинара през 2006 г., 3 през 2007 г. и 3 през 2008 г.), както и, в сътрудничество с външни партньори, различни дейности в същата област (по-голямата част от които са проведени в рамките на туининг проектите по програма ФАР, въпреки че някои от тях са организирани в рамките на съвместната програма на НИП и на Министерство на правосъдието на САЩ за обучение на прокурори), в резултат на което през посочения период по тези въпроси са обучени 315 съдии, 158 прокурора и 47 следователи.

Според предоставената информация европейската заповед за арест е една от приоритетните теми на програмата за обучение на служители на местно равнище в съдебната администрация и прокуратурата в България, започнала в началото на 2008 г. Предвижда се подготовката за онлайн обучение в областта на екстрадицията и на европейската заповед за арест да започне през 2009 г.

НИП е разработил освен това и уебсайт със специален раздел относно европейската заповед за арест, който предоставя структурирана информация относно правните инструменти на ЕС и българското законодателство, както и относно съдебната практика на Съда на Европейските общности и някои решения на български съдилища в тази област.

Що се отнася до езиковото обучение, експертният екип бе информиран, че със съдействието на Британския съвет през 2006 и 2008 г. е организирано обучение по правна терминология на английски език.

Обучение на адвокати

По време на срещите се постави въпросът относно липсата на обучение за адвокати. Според предоставената информация Висшият адвокатски съвет е организирил само две обучения по въпросите на европейската заповед за арест малко преди посещението за оценка. Следва обаче да се отбележи, че, както бе посочено по-горе, Европейският наръчник за издаване на европейска заповед за арест е публикуван на български език във формат книжка и разпространен сред членовете на адвокатурата.

6. ПЕРСПЕКТИВИ В ОБЛАСТТА НА ПРАВНАТА ЗАЩИТА

Исканото лице има право на правна помощ от момента на задържането си. Участието на защитник в производството относно европейската заповед за арест е задължително. Ето защо, ако исканото лице не избере собствен защитник, съдът назначава *ex officio* служебен защитник от списък с адвокати, специалисти в областта на наказателното право, от неговия съдебен район, най-късно при започване на съдебното заседание относно задържането му¹. Когато исканото лице не владее български език се назначава служебно устен преводач, чието присъствие на всички етапи от производството относно европейската заповед за арест е гарантирано².

Експертният екип получи възможността да се срещне с представители на Висшия адвокатски съвет и с адвокат, изпълнявал функциите на защитник в производство относно европейска заповед за арест. Като отбелязаха, че придобитият опит е доста ограничен, те посочиха, че до този момент не са възникнали сериозни проблеми във връзка с прилагането на европейската заповед за арест в България.

Интервюираните адвокати обясниха, че правата на лицата в производството относно европейската заповед за арест съответстват на гаранциите, предвидени в българската наказателно-правна система. Във връзка с това бе отбелязано, че невъзможността да се оспорва 72-часовото задържане преди съдебното заседание за вземане на решение за задържане също представлява проблем в националното производство.

¹ Член 43, алинея 4 от Закона.

² В същия член.

Колкото до резултатите, постигнати от органите, работещи по дела във връзка с европейска заповед за арест, интервюираните адвокати заявиха, че по-голямата част от проблемите се дължат на факта, че не са напълно преодолени навиците, придобити при прилагането на Европейската конвенция за екстрадиция. Според тях функционирането на системата може допълнително да се подобри чрез подходящо обучение на всички практикуващи юристи (включително адвокатите), които участват в такъв вид производства.

7. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Експертният екип изказва благодарност за професионалния подход, с който българските власти организираха и проведеха посещението. Беше подготвена цялостна програма, което позволи на екипа да се срещне с всички участници. Експертите оценяват високо качеството на специалистите, с които имаха възможност да разговарят, както и тяхната откровеност и готовност да отговорят на всеки въпрос, повдигнат по време на обсъжданията. Благодарение на предоставената информация екипът получи обща представа за българската система. Не на последно място членовете на екипа биха искали да благодарят на българските власти за тяхното гостоприемство.

7.1. ОБЩИ ЗАКЛЮЧЕНИЯ

7.1.1. Българското законодателство за транспониране съответства на рамковото решение.

7.1.2. Като цяло, процедурите на българското право отговарят на целите на рамковото решение.

7.1.3. Досега практическото прилагане на европейската заповед за арест не е повдигнало сериозни проблеми и, като цяло, европейската заповед за арест изглежда действа ефективно в България. Следва обаче да се отбележи, че опитът с европейската заповед за арест е относително ограничен. Този фактор в комбинация с приетата в България децентрализирана система и липсата на системи за наблюдение (като цялостни статистически данни, уеднаквени регистри и др.: вж. 7.1.5 по-долу) ни кара да бъдем предпазливи в това отношение. Нещо повече, България все още няма опит в редица аспекти и следователно въпросът как законодателството за транспониране ще бъде прилагано в такива случаи остава актуален.

RESTREINT UE

7.1.4. Законът определя ясно ролите на различните органи, участващи в производството по европейска заповед за арест. Експертният екип обаче остана с впечатление, че подобно разпределяне на задачите води до крайно фрагментирана система, при която всеки отделен участник се придържа стриктно към задачите, които са му възложени, и всеки опит за прагматичност се отхвърля, ако не е изрично предвиден в закона. Поради това отношенията между органите, участващи в производството по европейската заповед за арест, се основават по-скоро на принципа „поискване—получаване на отговор“, отколкото на спонтанната и редовна координация и поток от информация, което създава риск от недостатъци в комуникацията и от пропуски, липсващи връзки или просто неуспехи, които могат да се появят във функционирането на системата, ако не бъде подобрена. Например, в случаите, предвидени в член 42, алинея 2 от Закона, предоставянето на наличната информация на съда (и/или допълнителното координиране между прокурора и съда), преди делото официално да бъде предадено на съда, би могло да облекчи трудностите, които понякога се срещат във връзка със срока за насрочване на заседанието относно предаването, когато е необходима допълнителна информация за разглеждането на делото в съда. Освен това във връзка с критиките, отправени по време на посещението в ДМОПС — НЦБ Интерпол, относно липсата на информация за европейските заповеди за арест, изпратени пряко на изпълняващите органи, изпращането на сигнал в системата на Интерпол би могло да послужи като допълнително подsigуряване в случай, че издирваното лице се премести в друга държава-членка или когато информацията относно неговото местонахождение не е точна.

7.1.5. Липсват подходящи механизми за събиране, обработка и разпространяване на информация относно действието на европейската заповед за арест. Понастоящем не съществува централизирана, всеобхватна статистика, нито уеднаквен регистър на производства по европейската заповед за арест. Този недостатък се отнася и за други видове информация, свързани с производства по европейската заповед за арест (например, няма функционираща всеобхватна база данни относно висящи наказателни производства в България).

Експертният екип беше уведомен, че в тази насока вече са приети редица инициативи. Въпреки това механизмите, създадени в резултат на такива инициативи, имат ограничен обхват (информационната система, използвана от прокуратурата в Пловдивска област), или все още са в процес на разработка (т.нар. интегрирана информационна система за прокуратурата). Беше обяснено също, че през 2009 г. се очаква да започне да функционира единна система за управление на съдебните дела. Експертният екип обаче не можа да оцени потенциалното въздействие на такава система върху тези въпроси.

7.1.6. Създадени са специфични инструменти за подпомагане на прокурорите при разглеждане на европейски заповеди за арест и за обединяване на действията на различните прокуратури в тази област. По-конкретно създадена е експертна мрежа (т.нар. национална прокурорска мрежа), която да предоставя експертен опит и да наблюдава дейността на прокурорите в областта на международното съдебно сътрудничество, по-специално във връзка с европейските заповед за арест. Освен това главният прокурор е издал задължително указание за прокурорите относно (някои аспекти на) обработването на европейските заповеди за арест.

По отношение на съдилищата е създадена експертна мрежа само за граждански и търговски дела. Съдилищата нямат специализирани състави за дела по правна взаимопомощ или по европейската заповед за арест. За осигуряване на хармонизирана съдебна практика, в българската система съществува механизъм за консултации между председателите на апелативните съдилища, в които участва и Върховният касационен съд. Въпреки това изглежда, че резултатите от тези заседания не се съобщават на съдилищата, като освен това според предоставената информация все още не са проведени подобни консултации по въпроси, свързани с европейската заповед за арест.

В тази връзка следва да се отбележи, че по отношение на изпълнението на европейските заповеди за арест България е въвела двустепенна система, като окръжните съдилища (27) действат като първоинстанционен съд, а апелативните съдилища (6) — като последна инстанция. По мнение на експертния екип това положение може да доведе до сценарий, при който двете инстанции прилагат и тълкуват закона различно. Съгласно член 125 от Закона за съдебната власт министерството на правосъдието и главният прокурор могат да подават искане до Върховния касационен съд за приемане на тълкувателно решение в случай на противоречива или неправилна съдебна практика от по-нискостоящите съдилища. Тази възможност обаче не съществува за въпросното лице или неговия адвокат. Експертният екип отбелязва също, че тази извънредна процедура не представлява съдебно средство за защита по конкретното дело, тъй като решението на Върховния касационен съд има задължителен характер само по отношение на бъдещи дела с цел унифициране на съдебната практика и не засяга решенията, които са постановени преди това от съда.

7.1.7. Националният институт на правосъдието предоставя разширено и редовно обучение по въпроси на европейската заповед за арест за съдии, прокурори и следователи. Дейността на института в тази област е забележителна¹. Създаването на всеобхватен уебсайт с конкретен раздел за европейската заповед за арест (включващ съдебната практика на Съда на Европейските общности, както и съответните решения на българските съдилища по тези въпроси) също е заслуга на института.

7.1.8. По време на разговорите стана ясно, че езиковите умения не са широко разпространени сред съдебните органи. Понастоящем обаче няма организирано езиково обучение специално за съдии и прокурори, нито те имат право да участват в общите програми по езиково обучение за държавните служители. Според експертния екип следва да се предприемат стъпки в тази посока с оглед насърчаване на преките контакти с чуждестранни органи.

7.2. ЗАКЛЮЧЕНИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ДЕЙНОСТИТЕ НА БЪЛГАРИЯ КАТО ИЗДАВАЩА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Въпроси за разглеждане

7.2.1. Пропорционалност

По време на разговорите експертният екип беше уведомен, че при делата, приключили с осъждане, трябва да се издава европейска заповед за арест, винаги когато е спазен определеният от закона минимален праг на наказанието. По отношение на наказателното преследване, въпреки че не е посочено изрично в закона, възможността за прилагане на тест за пропорционалност изглежда ограничена, както е описано по-долу.

¹ Вж. глава 5 по-долу.

RESTREINT UE

Според българското право досъдебните производства могат да се провеждат без присъствието на обвиняемия, независимо от тежестта на престъплението. В съответствие с член 269 от НПК подсъдимият може да бъде осъден задочно за престъпления, за които се предвижда наказание лишаване от свобода за срок по-малък от пет години, въпреки че дори в тези случаи присъствието на подсъдимия е задължително, когато съдът сметне, че то „е необходимо за разкриване на обективната истина“. Ето защо според органите, с които разговаряхме, водещият критерий при решението за издаване на европейска заповед за арест е дали съдебното заседание може да се проведе в отсъствието на подсъдимия, при което няма да бъде издадена европейска заповед за арест, или, обратно, присъствието на подсъдимия е необходимо, при което ще бъде издадена европейска заповед за арест. Следва обаче да се отбележи, че изглежда няма единно тълкуване на член 269 от НПК по отношение на европейската заповед за арест, нито има национална политика по този въпрос.

По мнение на експертния екип във всеки случай следва внимателно да се разгледа възможността за използване на по-малко ограничителни мерки за правна взаимопомощ, преди да се вземе решение за издаване на европейска заповед за арест.

DECLASSIFIED

7.3. ЗАКЛЮЧЕНИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ДЕЙНОСТИТЕ НА БЪЛГАРИЯ КАТО ИЗПЪЛНЯВАЩА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Въпроси за разглеждане

7.3.1. Образуване на производство

Както се посочва по-горе, като цяло процедурите, въведени в България, се смятат за подходящи за целите на рамковото решение. Експертният екип обаче поставя под въпрос двойната система, предвидена за образуване на производство в зависимост от начина, по който е получена европейската заповед за арест¹.

В съответствие със Закона всичко, което могат да направят прокурорите по време на 72-часовия срок, следващ 24-часовия срок на задържане от полицията след арест, и преди предаването на делото на съда, е да удължат задържането по време на посочения по-горе 72-часов срок и, ако се налага, да поискат от издаващия орган европейската заповед за арест и нейния превод на български език, както и да удостоверят самоличността на лицето. Съдът насрочва заседание за разглеждане на делото в рамките на 7 дни от ареста, но той може да започне да проучва делото и, когато е необходимо, да поиска допълнителна информация (което не е позволено на прокурора) едва след изтичането на 24-часовия + 72-часовия срок. В тази връзка органите, с които разговаряхме, отправиха критики относно краткия срок за подготовка на заседанието по тази система, основно по дела, при които се изисква допълнителна информация. Беше критикувана също и твърде ограничената роля, отделена на прокурора. Експертният екип споделя тези мнения.

7.3.2. Задържане

След ареста в случаите, когато европейската заповед за арест не е била предадена директно на съда, няма възможност исканото лице да бъде освободено, преди да бъде изправено пред съда, дори в случаите, когато европейската заповед за арест очевидно няма да бъде изпълнена (малолетни лица, сгрещена самоличност).

¹ Вж. глави 4.2 и 4.3 по-горе.

7.3.3. Задържане под стража

По време на разговорите стана ясно, че е стандартна практика на исканото лице да бъде налагана мярка за неотклонение задържане под стража по време на производство по европейска заповед за арест, без да бъдат разгледани други мерки, въпреки че законът предвижда такава възможност. По мнение на експертния екип тази практика е спорна и следва внимателно да се разгледа прилагането на други, в по-малка степен ограничителни, мерки в подходящи случаи, когато тези мерки са достатъчни, за да се предотврати бягство на исканото лице или когато рискът от бягство е незначителен.

7.3.4. Fiche Française

Експертният екип отбеляза, че по време на посещението му за оценка документът, известен като „fiche française“, не е бил публикуван на уебсайта на Съвета.

8. ПРЕПОРЪКИ

8.1. ПРЕПОРЪКИ КЪМ БЪЛГАРИЯ

ОБЩИ

Препоръка 1 — да вземе мерки за гарантиране на систематично координиране и поток на информация между всички органи, занимаващи се с обработката на европейски заповеди за арест (вж. 7.1.4).

Препоръка 2 — да създаде подходящи механизми за наблюдение на производствата по европейската заповед за арест (вж. 7.1.5).

Препоръка 3 — да осигури наличието на всеобхватна статистика (вж. 7.1.5).

Препоръка 4 — да обмисли да направи декларация в съответствие с член 35, параграф 1 от Договора за ЕС, с която да признае компетентността на Съда на Европейските общности да издава преюдициални заключения по отношение на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси (вж. 2).

Препоръка 5 — да въведе възможността за предаване за съпътстващи престъпления в националната практика/законодателство (вж. 3.14 и 4.16).

Препоръка 6 — да осигури наличието на практическа информация, известна като „fiche française“ на уебсайта на Съвета (вж. 7.3.4).

Препоръка 7 — да обмисли предоставянето на безплатно езиково обучение за съдии, прокурори и служители на съда (вж. 7.1.8).

ПРЕПОРЪКИ КЪМ БЪЛГАРИЯ КАТО ИЗДАВАЩА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Препоръка 8 — Да обмисли изготвянето на общи критерии относно пропорционалността, от които да се ръководят съдебните органи, когато издават европейска заповед за арест (вж. 7.2.1).

Препоръка 9 — да гарантира, че НЦБ Интерпол е уведомявано за всички европейски заповеди за арест, издавани от българските органи (вж. 7.1.4).

ПРЕПОРЪКИ КЪМ БЪЛГАРИЯ КАТО ИЗПЪЛНЯВАЩА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Препоръка 10 — да осигури ефективното прилагане на член 49, алинея 2 от Закона относно задължението закъсненията да се докладват на Евроюст (вж. 4.7).

Препоръка 11 — да обмисли изменения на Закона, за да гарантира уведомяването и предоставянето на необходимите документи на съда възможно най-скоро след арестуването на лицето (вж. 7.1.4 и 7.3.1).

Препоръка 12 — да преразгледа ролята на прокурора в досъдебното производство, по-специално по отношение на възможността за искане на допълнителна информация и целесъобразността на задържането (вж. 7.1.4 и 7.3.1).

Препоръка 13 — да създаде подходящи механизми за хармонизиране на съдебната практика (вж. 7.1.6).

Препоръка 14 — да обмисли възлагането на изпълнението на европейските заповеди за арест на специализирани състави в рамките на всеки окръжен и апелативен съд (вж. 7.1.6).

Препоръка 15 — да обмисли преразглеждане на законодателството, с цел да се въведе възможност за обжалване на заповедта за задържане 24 + 72 часа, както и процедура за обработване на такива жалби в много кратки срокове (вж. 7.3.3).

8.2. ПРЕПОРЪКИ КЪМ НЯКОИ ДРУГИ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ

Препоръка 16 — да обмислят да направят декларация в съответствие с член 35, параграф 1 от Договора за ЕС, с която да признаят компетентността на Съда на Европейските общности да издава преюдициални заключения по отношение на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси (вж. 2).

Препоръка 17 — да обмислят предоставянето на безплатно езиково обучение за съдии, прокурори и служители на съда (вж. 7.1.8).

8.3. ПРЕПОРЪКИ КЪМ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Препоръка 18 — да бъдат положени допълнителни усилия за предоставяне на съдебните органи на държавите-членки на подходящо езиково обучение с оглед насърчаване на преки контакти между тях (вж. 7.1.8)

Препоръка 19 — да продължат текущите обсъждания относно ползите от въвеждане на тест за пропорционалност за издаването на европейски заповеди за арест, включително определянето на общи критерии (вж. 7.2.1).

DECLASSIFIED

PROGRAMME FOR VISIT

Tuesday, 21 October

- 9.30-10.00 Ministry of Justice
Welcome meeting with the Minister of Justice, a Deputy Minister of Justice, the Head of Cabinet to the Minister of Justice and the Director of the International Legal Cooperation and European Affairs Directorate
- 10.00-12.00 Ministry of Justice
Meeting with experts from the International Legal Cooperation and European Affairs Directorate, Legislative Council Directorate and Security Directorate General – common comments on the Extradition and European Arrest Warrant Act and the application of the Framework Decision on the European Arrest Warrant, summarized statistics and presentation of the Law on Amendment of the Extradition and European Arrest Warrant Act
- 12.15-13.30 Lunch
- 13.45-16.00 Palace of Justice - Sofia
Meeting with prosecutors from the Supreme Cassation Prosecutors' Office
- 16.00- 18.00 Palace of Justice - Sofia
Meeting with prosecutors from district, city, regional and appellate prosecution offices –activity of the prosecution offices concerning EAW issuance and enforcement - achievements and problems
- 19.30 Dinner hosted by the Minister of Justice

Wednesday, 22 October

- 9.00– 12.30 Palace of Justice - Sofia
Meeting with representatives and judges from Sofia City Court, Sofia regional Court and Sofia Appellate Court dealing with proceedings concerning the EAW
- 12.45-13.45 Lunch
- 14.00 – 14.45 Supreme Judicial Council
Meeting with members and representatives of the SJC's administration on the role of the Supreme Judicial Council as a supreme administrative authority of the judiciary in the implementation of international legal cooperation with the EU Member States
- 15.00 – 17.30 Ministry of Interior
Meeting with representatives of the International Operative Police Cooperation Directorate of the National Police Service on the role of Interpol and Europol in forwarding and enforcement of the EAW
- 17.30-18.30 Travel to Plovdiv
- 20.00 Dinner hosted by the Supreme Prosecutors' Office

RESTREINT UE

Thursday, 23 October

- 9.30 -12.30 Palace of Justice– Plovdiv
Meeting with heads of and judges from the Regional Court -Plovdiv and the Appellate Court – Plovdiv. Familiarization with the activity of the court related to EAW applications – good practice and difficulties encountered by the judges at local level
- 12.45 – 14.00 Lunch hosted by the Appellate Court-Plovdiv
- 14.15 – 16.15 Prosecution Office - Plovdiv
Meeting with the appellate and the regional prosecutor of Plovdiv from the Regional Court – Plovdiv and the Appellate Court – Plovdiv dealing with proceedings related to the EAW
- 16.30 - 17.30 Return to Sofia

Friday, 24 October

- 9.30 – 10.30 The building of the Supreme Council of the Bar
Meeting with members of the Supreme Council of the Bar – lawyers’ activity related to EAW proceedings
- 10.40– 11.40 National Institute of Justice
Meeting with representatives of the National Institute of Justice regarding magistrates' training on implementation of the EAW and presentation of the website dedicated to the EAW
- 12.00-13.00 Ministry of Justice
Debriefing – initial outcomes, views and recommendations from the evaluation.

DECLASSIFIED

LIST OF PERSONS MET

Ministry of Justice

Miglena Tacheva, Minister of Justice
Boiko Rashkov, deputy Minister of Justice
Mitka Zaharlieva, Head of Cabinet

Lubomira Dimitrova, Director of the International Legal Cooperation and European Affairs Directorate
Borislav Petkov, Head of International Cooperation and Legal Assistance in Criminal Matters Department
Borislav Notev, expert, International Cooperation and Legal Assistance in Criminal Matters Department
Milena Stoeva, expert, International Cooperation and Legal Assistance in Criminal Matters Department
Vera Nikolova, expert, International Cooperation and Legal Assistance in Criminal Matters Department

Stanislav Stefanov, Director of Security Directorate General
Ilia Gashtarov, expert, Security Directorate General

Supreme Cassation Prosecutor's Office

Kamen Mihov, Head of International Legal Assistance Department
Velichka Smilianova, Head of the Sector "EAW"
Ivanka Kotorova, Head of the Sector "International Legal of the Assistance - European Union Member States"
Daniela Masheva, Head of the Sector "International Legal Assistance - Non European Union Member States"
Cvetomir Iosifov, Prosecutor, Sector "International Legal Assistance – European Union Member States"
Pavlina Panova, Judge, Supreme Cassation Court

Palace of Justice, Sofia

Ianka Gocheva, Prosecutor, Sofia Appeal Prosecutors' Office
Elka Vaklinova, Prosecutor, Sofia City Prosecutors' Office
Ana Malignova, Prosecutor, Sofia City Prosecutors' Office

Nina Pancheva, Prosecutor, Sofia District Prosecutors' Office
Daniela Vracheva, Prosecutor, Sofia Appeal Prosecutors' Office
Evgeni Staikov, Chairman of the Sofia Regional Court

Svetlin Mihailov, Chairman of the Sofia City Court
Pavlina Panova, Judge, Supreme Cassation Court

RESTREINT UE

Palace of Justice, Plovdiv

Rosen Dimov, Appeal Prosecutor of Plovdiv

Radka Petrova, Chairman of the Plovdiv Appeal Court

Supreme Council of the Bar

Daniela Dokovska, Chairman of the Supreme Council of the Bar

National Institute of Justice

Pencho Penev, Director

DECLASSIFIED

LIST OF ABBREVIATIONS/GLOSSARY OF TERMS

ACRONYM ABBREVIATION TERM	ENGLISH EXPLANATION
CPC	Criminal Procedure Code
DC	District Court
DPO	District Prosecutor's Office
EAW	European Arrest Warrant
EJN	European Judicial Network
FD	Framework Decision on the European Arrest Warrant
IOPCD	International Operative Police Co-operation Directorate
MoJ	Ministry of Justice
NIJ	National Institute of Justice
SCPO	Supreme Cassation Prosecutor's Office
SIS	Schengen Information System